

 <p>Ovu pri?u je pri?ao jedan imam, pa je rekao: □Bio je jedan dje?ak koji je imao 10 godina. Klanjao je u na?em d?ematu i uvijek bi stajao u prvom saffu iza imama. Uvijek je znao dizati glas kad se izgovara □amin□ toliko da bi uz nemiravao klanjače koji govore □amin□ naglas, ali ne ba? toliko koliko je on dizao svoj glas.</p> <p style="text-align: justify;">Svaki put kad bi mu imam htio re?i da to ne radi, ne bi ga mogao uhvatiti jer bi on predao selam i odmah iza?ao iz d?amije.</p> <p style="text-align: justify;">Jednom ?im je imam predao selam uhvatio je dje?aka i rekao mu: □Začto toliko di?e□ glas? □to se tako pona?a□?□</p> <p style="text-align: justify;">Znate li □ta je odgovorio dje?ak? Rekao je: □Moja ku?a je ovdje blizu d?amije a moj otac ne klanja, zato di?em glas da bi me on ?uo, da zna da ja klanjam ovdje i da on do?e klanjati.□</p> <p style="text-align: justify;">Rekao je imam: □Digla mi se svaka dlaka kad sam ?uo njegov odgovor, pa sam se dogovorio sa nekoliko d?emalija da odemo do njegovog oca da ga posavjetujemo.</p> <p style="text-align: justify;">Oti?li smo i popri?ali s njim. Rekli smo mu za ono □to je njegov sin uradio, te smo mu pri?ali o vrijednosti namaza i kazne koja ?eka onog koji ga ostavlja.□</p> <p style="text-align: justify;">Nastavlja imam i ka?e: □Tako mi Allaha taj ?ovjek sad dolazi na svaki vakat, ne propu?ta ni jedan namaz i svaki obavlja u d?amiji.□</p> <p style="text-align: justify;">Pripremio: Hazem Issa Badareen</p>